

De París a Mont-ras

. Foto: ..

Encara que pugui semblar fet entrar amb calçador, el mític cabaret parisenc Moulin Rouge, el magnífic pintor i cartellista francès Toulouse Lautrec i el restaurant sala de festes de Mont-ras Madame Zozó del malaguanyat Tomàs Cervera continuen tenint punts de connexió. És un enllaç, el de París i Mont-ras, sense necessitat de passar per cap autopista ni haver d'agafar cap avió. Per relacionar-los, només cal capbussar-se en el concepte dels coincidents i la coincidència de les efemèrides.

En aquests moments, el Moulin Rouge celebra el 125è aniversari i Lautrec, el 150è del naixement. I Madame Zozó, que va mamar del Moulin Rouge i de Lautrec per poder néixer i alimentar-se, es va instal·lar a Mont-ras ara fa cinquanta anys.

Amb tot, mentre que Henri Marie Raymond de Toulouse-Lautrec i Madame Zozó no poden assaborir la seva commemoració de naixement, val a dir que el Moulin Rouge, conegut també com el cabaret de les llibertats manté, al cor de Montmartre, l'essència dels balls i les melodies de la Belle Époque.

El Moulin Rouge va ser creat per un català, Josep Oller Roca

(Terrassa, 1839-París, 1922), el mateix empresari que, entre el 1889 i el 1893, va fundar un teatre, l'Olympia, al boulevard Des Capucines, també a París. Un teatre que, si bé inicialment estava destinat a espectacles del music-hall i hi va triomfar la Bella Otero, val a dir que, en el decurs de la dècada del 1960 i el 1970, es va convertir en estel·lar en passar-hi els cantants i grups internacionals més importants o populars. Va ser, d'altra banda, el temple de la cançó catalana que acollia els Raimon, Lluís Llach, Ovidi Montllor i Maria del Mar Bonet, atès que al nostre país veien restringides (o vetades del tot) les seves actuacions per un règim franquista intolerant que privava les llibertats tot el que feia flaire catalana.

Doncs bé, de tot plegat una mica, també quedava recollit en un poble que no arribava als dos mil habitants, Mont-ras, de la mà d'un home, Tomàs Cervera Coderch (Port de la Selva, 1931-Palafrugell, 2003). I és que, ara fa mig segle, va muntar un restaurantsala de festes inspirat en el glamur parisenc amb espurnes del Moulin Rouge i anunciat amb cartells influenciats pel traç del pintor d'Albí. Al local hi sovintejaven artistes, intel·lectuals, empresaris i polítics de pes, a més de la gent de peu que volia gaudir de la nit i, en les xerrades entre copa i copa, feia palesa la preparació i el sentit comú que a alguns dels tertulians oficials tant d'aquella època, com la d'ara, els hagués agradat tenir.

Si bé a Barcelona naixia una gauche divinebenestant i es parlava del cosmopolitisme de la capital, a comarques, hi havia, com aquell qui diu de sempre, unes persones senzilles, personatges, empresaris, que no només es reunien per teoritzar, sinó que feien, es mullaven, en el dia a dia. No cal fer-nos saber de manera reiterativa i constant que el Cap i Casal és el summum de... tot. A comarques, sortosament, hem tingut, i encara en tenim algunes d'aquelles persones de tarannà socioludicocultural i de sensibilitats especials, com ho va poder ser Tomàs Cervera, un animador turístic i restaurador, senzill, de personalitat contras-tada, i amic de

tothom. En la decoració i posada a punt de Madame Zozó van participar de manera totalment desinteressada artistes de renom com ara Marcel Bergés, Xavier Corberó, Marc Aleu i Viola, la Chunga, Xavier Miserachs, Antonio Gades, Marisol... Va ser el boom de la Costa Brava. Lou Benet hi tocava l'orgue cada nit; Carmen Amaya ballava.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-10-2014 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/783083-de-paris-a-mont-ras.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss